

et godt eksempel på, hvordan man har løst potentielle konflikter og været med til at sikre en ordentlig sameksistens.

Jann Sjørnsen (KD):

Vi nærmer os debattens afslutning, og derfor synes jeg måske, det ville være på sin plads at spørge hr. Jesper Langballe som repræsentant for Dansk Folkeparti, om Dansk Folkeparti efter debatten her i dag fortsat er af den opfattelse, at Danmark er et smørhul for terrorister, at den er helt gal med den forvaltningsmæssige praksis, når det gælder efterretningsvæsenet og dermed i virkeligheden også, at den er helt gal med justitsministeren; om vi kan forvente, at det næste skridt fra Dansk Folkeparti – hvis vi ellers skal kunne tage dem alvorligt – bliver, at de stiller ministeren over for et mistillidsvotum efter det, vi har hørt i dag. Eller var det bare vindfrikadelser, der skulle luftes også i dag?

Formanden:

Det var et spørgsmål til hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Åh, javel ... Nej, vi har ikke tænkt os at stille noget mistillidsvotum til justitsministeren. Men vi har de her debatter, både forespørgselsdebatter og denne her »aktuel debat«, bl.a. for, om jeg så må sige, at holde ministrene i ørerne og sige, hvornår det er for dårligt, og hvornår ministeren ikke lever op til den i øvrigt fortræffelige målsætning, som den her regering har sat sig. Og jeg vil gerne sige, at der er blevet talt umådelig meget, ikke mindst af hr. Jann Sjørnsen, om tillid – tillid til efterretningsstjenesten, tillid til politiet. Bevar mig vel, det har vi da.

Kl. 13.05

Men jeg vil lige gøre opmærksom på, hvad Viggo Hørup engang sagde, nemlig at et demokratisk system er honnet i samme grad, som det er gennemsyret af mistillid. Har man blind tillid til politiet, hvad skulle man så med domstolene? Har man blind tillid til alle ministre, hvad skal man så med Folketinget?

Sådan er det, og derfor er den tale om, at man skal have blind tillid til alle mulige og ikke efterspørge noget, ikke kontrollere noget, direkte demokratinedbrydende.

Formanden:

Tak til justitsministeren, og tak til ordførerne, og hermed slutter aktuel debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Formanden:

Der er stillet fire spørgsmål, og der er en enkelt medspørger til det første spørgsmål.

Spm. nr. S 452

1) Til statsministeren af:

Torben Hansen (S):

»Vil statsministeren korrigere sine udtalelser fra åbningsdebatten, hvor statsministeren ikke ville anerkende, at der samlet set er skåret 3,5 mia. kr. i Miljøministeriets samlede bevilling, dvs. ordinær bevilling og international miljøbistand, siden 2001 til og med regeringens finanslovsforslag for 2005?«

Skriftlig begrundelse

Konfronteret med omfanget af de akkumulerede nedskæringer med finanslovsforslaget for 2005 i Miljøministeriets samlede bevilling, dvs. ordinær bevilling og international miljøbistand, siden 2001 benægtede statsministeren på Folketingets talerstol torsdag den 7. oktober 2004 nedskæringernes omfang og svarede »Som det er svaret flere gange fra regeringens side, så anerkender vi ikke, at der er skåret 3,5 mia. kr., men vi anerkender, at vi har skåret på Miljøministeriets budget, og det har jeg heller ikke bestridt i dag.« Foranlediget heraf gjorde Svend Auken (S) efterfølgende statsministeren opmærksom på, at »Med hensyn til tallet på de 3,5 mia. kr. stammer de fra svaret, som miljøministeren har afgivet. Svaret på spørgsmål nr. S 5585: Fra 2001 til finanslovsforslaget for 2005 er den akkumulerede tilpasning« – det er jo et fint ord – »af Miljøministeriets totale bevillingsramme på minus 3,5 mia. kr.« Det er altså miljøministerens tal.

Men statsministeren benægtede endnu en gang nedskæringernes reelle omfang til trods